

fundsmæssig betydning, og behandlingen er nødvendig for førelsen af systemerne. Efter lovens § 50, stk. 1, nr. 5, skal Datatilsynets tilladelse indhentes, inden privat behandling med henblik på at føre retsinformationssystemer iværksættes. Efter lovens § 9 kan Datatilsynet meddele nærmere vilkår for behandlingen. Der vil navnlig kunne stilles krav om anonymisering i form af fjernelse af personnavne, præcise adresser mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5 nedenfor.

4.1.2.4. Persondataloven gælder ikke for behandlinger, der er omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser.

Hverken persondataloven eller lov om massemediers informationsdatabaser gælder for informationsdatabaser, der udelukkende indeholder allerede offentliggjorte tekster, billed- eller lydprogrammer, der er omfattet af medieansvarslovens § 1 (uredigerede fuldttekstdatabaser). Persondatalovens regler om behandlingssikkerhed finder dog anvendelse på sådanne databaser.

For at blive omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser skal en offentligt tilgængelig informationsdatabase ud over at være tilgængelig for enhver på almindelige forretningsvilkår være anmeldt til Pressenævnet og Datatilsynet. Informationsdatabasen skal drives i tilknytning til en eller flere virksomheder, der udgiver massemedier i medieansvarslovens forstand.

En offentligt tilgængelig informationsdatabase må ikke indeholde informationer, der ikke lovligt kan offentliggøres i et massemedium, eller hvis offentliggørelse ville være i strid med god pressetik.

Informationer om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold, helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, må ikke opbevares i informationsdatabasen, når der er forløbet 3 år efter, at den begivenhed, der har givet anledning til optagelsen i databasen, fandt sted, eller, hvis et sådant tidspunkt ikke kan fastsættes, 3 år efter, at informationerne er optaget i databasen.

Grænsen på 3 år for følsomme personoplysninger gælder dog ikke, hvis der består en sådan interesse i, at de pågældende informationer er offentligt tilgængelige, at hensynet til den enkeltes interesse i, at informationerne slettes, findes at burde vige for hensynet til informationsfriheden.

4.2. Lovforslagets udformning

4.2.1. Offentlig gengivelse af, hvad der forhandles i åbne retsmøder, er som udgangspunkt tilladt, og en sådan indirekte offentlighed er efter Retsplejerådets opfattelse et meget vigtigt element i den (videst mulige) offentlighed i retsplejen, som grundloven foreskriver.

Som anført ovenfor i pkt. 2.4.2.1 er pressens formidling af retssager efter Retsplejerådets opfattelse utvivlsomt af meget væsentlig betydning for gennemførelsen af princippet om retsplejens offentlighed, eftersom de færreste har mulighed for at følge retssager ved personligt fremmøde.

Retsplejeloven indeholder forskellige undtagelser til hovedreglen om, at forhandlingerne i åbne retsmøder frit kan gengives offentligt. Retsplejerådet finder, at disse regler er velbegrundede og har en hensigtsmæssig udformning. Retsplejerådet foreslår således ingen ændringer heri, bortset fra to præciseringer af overvejende teknisk karakter.

Der henvises til betænkningen side 187-188.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Retsplejerådets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og 19 (forslag til retsplejelovens §§ 31 b og 173), og bemærkningerne hertil.

4.2.2. Som almindelig regel kan domme og kendelser frit offentliggøres i deres helhed. Særlige regler findes bl.a. for sager om ægteskab og forældremyndighed samt straffesager om seksualforbrydelser. Endvidere gælder straffelovens almindelige regler om beskyttelse af privatlivets fred også i forhold til offentliggørelse af domme og kendelser, ligesom persondataloven normalt finder anvendelse ved offentliggørelse i elektronisk form, eksempelvis på internettet. Retsplejerådet foreslår ingen ændringer af disse regler.

Retsplejerådet foreslår imidlertid som en ny generel regel, at domme og kendelser i straffesager kun må gengives offentligt, når de er anonymiseret, således at sigtedes, tiltaltes, forurettedes eller vidners identitet ikke fremgår. Rådet henviser til, at straffedomme indeholder oplysninger om både tiltaltes og ofte også andre personers rent private forhold, og efter rådets opfattelse bør straffedomme derfor anonymiseres før en eventuel offentliggørelse.

En sådan helt generel anonymiseringspligt eksisterer ikke i dag. Ved offentliggørelse af straffedomme i elektronisk form, herunder enhver offentliggørelse på internettet, der foretages af andre end massemedier omfattet af medieansvarsloven, medfører reglerne i persondataloven imidlertid, at der som altovervejende